

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18369/2024
15.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Тијана Црвенковић адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, којег заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1710/24 од 20.06.2024. године, у седници одржаној 15.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1710/24 од 20.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1710/24 од 20.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 9094/23 од 24.04.2024. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужилама исплати укупно 1.183.698,96 динара и то тужили АА 591.849,48 динара и тужили ББ, 591.849,48 динара, све са законском затезном каматом од 24.04.2024. године до исплате. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужени стекао право својине у 2/6 делова на парцелама број .. укупне површине 154 м² и .. укупне површине 180 м², обе уписане код РГЗ – СКН Нови Сад 3 КО Сремска Каменица, па су тужиле дужне трпети да се тужени са тим правом упише код надлежне службе за катастар непокретности по правноснажности пресуде. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилама накнади трошкове парничног поступка у износу од 288.807,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1710/24 од 20.06.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 9094/23 од 24.04.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се рамотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженој прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде тужиљама на име фактичке експропријације њихових катастарских парцела бр. .. са обимом удела од по 1/6 и бр. Побийана одлука којом је тужени обавезан да тужиљама исплати накнаду на име фактичке експропријације предметних парцела донета је на основу утврђеног чињеничног стања да су предметне катастарске парцеле парцеле, планском документацијом ушле у састав Улице ... и да се користе као јавна и саобраћајна површина од стране неограниченог броја људи. Одлука нижестепених судова заснована је на примени одредбе члана 58. Устава Републике Србије, члана 1. Протокола 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода и не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету. Тужени уз ревизију није доставио другачије одлуке судова донетих у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде за фактичку експропријацију тужиље су, као формални супарничари, у смислу одредбе члана 205. Закона о парничном поступку, поднеле 27.10.2023. године, а вредност предмета спора сваке тужиље понаособ је 591.849,48 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор који се односи на исплату новчаног потраживања у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на

дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена, у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић